

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ขั้นตอน สรุปดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารในโรงเรียน มีรายละเอียดการดำเนินงาน คือ 1) แหล่งข้อมูล คือ เอกสารหลักสูตรเกี่ยวกับสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น จำนวน 3 เล่ม และกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง 2) ตัวแปร คือ สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 3) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกรายละเอียดของเอกสารหลักสูตร และแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง 4) การดำเนินงาน โดยการศึกษาเอกสารหลักสูตรและบันทึกประเด็นที่เกี่ยวข้อง และทำการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ 5) การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายละเอียดของการดำเนินงาน คือ 1) แหล่งข้อมูล เป็น ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง

2) ตัวแปร คือ ความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 3) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 4) การดำเนินงาน โดยสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น 5) การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลผล

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายละเอียดของการดำเนินงาน คือ 1) แหล่งข้อมูล คือ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนปะตงวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างเจาะจง 2) ตัวแปร คือ สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 3) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 4) การดำเนินงาน โดยนำหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และหลังจากนั้นทำการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 5) การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละของความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และด้วยสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบที กรณีกลุ่มตัวอย่างเดียว และการทดสอบทวินาม

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น พบว่า สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มุ่งเน้นความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะ สระ คำศัพท์เบื้องต้นในหมวดต่าง ๆ มุ่งเน้นทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาเขมร ฟังพูดประโยคสนทนา ฟังเขียนผสม พยัญชนะ สระภาษาเขมร โดยให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนภาษาเขมร เปิดใจอยากรู้ อยากเห็น อยากพูด อยากทำ มุ่งเน้นการนำคำศัพท์ที่เกิดจากการท่องจำไปประยุกต์เรียบเรียงเป็นประโยค เปิดโอกาสให้ได้ปฏิบัติระหว่างเรียน ได้ฟังพูดประโยค ฟังพูดสนทนาในชีวิตประจำวัน ฟังปฏิบัติเขียนค่าง่าย ๆ ที่ไม่ต้องมีตัวเชิง เขียนคำที่เราใช้ภาษาเขมรมาใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ เช่น คำว่า นึก คิด ทานข้าว คำสั้น ๆ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีการกำหนดงานหรือสร้างสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์สมมติในหลากหลายต่าง ๆ ซึ่งจะพิจารณาผลสำเร็จจากการที่สามารถตอบกลับได้ว่า คำศัพท์พื้นฐานที่เขาท่องจำมีความหมายว่าอย่างไร สามารถเขียนพยัญชนะและสระได้ สามารถบอกในสิ่งที่ตนเองชอบเป็นภาษาเขมรได้ สามารถพูดคำศัพท์เบื้องต้นที่อยู่ใกล้ตัวได้ สามารถพูดประโยคง่าย ๆ เบื้องต้น

ที่กำหนดขึ้นได้ และพูดภาษาเขมรพื้นฐานกับคนกัมพูชาในพื้นที่โดยอาจเป็นสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์สมมติได้

2. ผลการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ พบว่า

2.1 ผลการออกแบบหลักสูตรฐานสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 พบว่า หลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ 1) รายละเอียดภาพรวมของหลักสูตร 2) แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ 3) สมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ 4) หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน 5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและการประเมินผล 8) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ 9) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง โดยอธิบายเป็นภาพรวมได้ว่า หลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะที่มุ่งเน้นความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะ สระ คำศัพท์เบื้องต้นในหมวดต่าง ๆ ฝึกทักษะการท่องจำคำศัพท์ ฝึกพูด ฝึกเขียนผสม พยัญชนะสระภาษาเขมร โดยให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนภาษา อยากรู้ อยากรู้ ทำ มุ่งเน้นการนำคำศัพท์ที่เกิดจากการท่องจำไปประยุกต์เรียบเรียงเป็นประโยค เปิดโอกาสให้ได้ปฏิบัติระหว่างเรียน ได้ฝึกพูดประโยค ฝึกพูดสนทนาในชีวิตประจำวัน ฝึกปฏิบัติเขียนคำง่าย ๆ ที่ไม่ต้องมีตัวเชิง เขียนคำที่เราใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น คำว่า นึก คิด ทานข้าว คำสั้น ๆ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีกำหนดงานหรือสร้างสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์สมมติในตลาด ล้างต่าง ๆ ซึ่งจะพิจารณาผลสำเร็จจากการที่สามารถตอบกลับได้ว่า คำศัพท์พื้นฐานที่เขาท่องจำมีความหมายว่าอย่างไร สามารถเขียนพยัญชนะและสระได้ สามารถบอกในสิ่งที่ตนเองชอบเป็นภาษาเขมรได้ สามารถพูดคำศัพท์เบื้องต้นที่อยู่ใกล้ตัวได้ สามารถพูดประโยคง่าย ๆ เบื้องต้นที่กำหนดขึ้นได้ และพูดภาษาเขมรพื้นฐานกับคนกัมพูชาในพื้นที่โดยอาจเป็นสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์สมมติได้ และสำหรับการนำหลักสูตรไปใช้ มุ่งให้นำไปใช้ในลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้นอกเวลาเรียน เช่น กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ หรือกำหนดให้เป็นรายวิชาเพิ่มเติมภาษาเขมรเบื้องต้นสำหรับนักเรียน ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 1 สมรรถนะ สมรรถนะเฉพาะ 2 สมรรถนะ และสมรรถนะเฉพาะย่อย 4 สมรรถนะ นำมาจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดสมรรถนะตามที่กำหนด โดยแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ 2 หน่วย ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 20 ชั่วโมง กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติผ่านไปกิจกรรมและเกมการศึกษา และทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นการประเมินสมรรถนะ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ 2 หน่วยการเรียนรู้ โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 แยกเป็น

แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง จำนวน 8 แผน ใช้สอนแผนละ 2 ชั่วโมง และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 แยกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง จำนวน 2 แผน ใช้สอนแผนละ 2 ชั่วโมง

2.2 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90 - 5.00$)

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ

3.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น จากการประเมินหลังเรียนกับคะแนนเกณฑ์ พบว่า กลุ่มของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 21.13$) สูงกว่าคะแนนเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้รับผลการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารในระดับผ่าน พบว่า จำนวนของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 80 ขึ้นไป (ร้อยละ 100) มีผลการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับผ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ซึ่งพบว่า สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มุ่งเน้นความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะ สระ คำศัพท์เบื้องต้นในหมวดต่าง ๆ มุ่งเน้นทักษะการท่องคำศัพท์ ภาษาเขมร ฝึกพูดประโยคสนทนา ฝึกเขียนผสม พยัญชนะ สระ ภาษาเขมร โดยให้เกิดความรู้สึก สนุกสนานในการเรียนภาษาเขมร เปิดใจอยากรู้ อยากเห็น อยากพูด อยากทำ มุ่งเน้นการนำคำศัพท์ ที่เกิดจากการท่องจำไปประยุกต์เรียบเรียงเป็นประโยค เปิดโอกาสให้ได้ปฏิบัติระหว่างเรียน ได้ฝึกพูดประโยค ฝึกพูดสนทนาในชีวิตประจำวัน ฝึกปฏิบัติเขียนคำง่าย ๆ ที่ไม่ต้องมีตัวเชิง เขียนคำที่เราใช้มาในชีวิตประจำวันได้ เช่น คำว่า นึก คิด ทานข้าว คำสั้น ๆ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีการกำหนดงานหรือสร้างสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์สมมติในหลากหลายต่าง ๆ ซึ่งจะพิจารณาผลสำเร็จจากการที่สามารถตอบกลับได้ว่า คำศัพท์พื้นฐานที่เขาท่องจำ มีความหมายว่าอย่างไร สามารถเขียนพยัญชนะและสระได้ สามารถบอกในสิ่งที่ตนเองชอบเป็น ภาษาเขมรได้ สามารถพูดคำศัพท์เบื้องต้นที่อยู่ใกล้ตัวได้ สามารถพูดประโยคง่าย ๆ เบื้องต้น

ที่กำหนดขึ้นได้ และพูดภาษาเขมรพื้นฐานกับคนกัมพูชาในพื้นที่โดยอาจเป็นสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์สมมุติได้ ซึ่งการมีลักษณะสำคัญดังกล่าวนี้ เป็นไปตามแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนด สมรรถนะ ดังที่คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562 ค : 6) ได้สรุปถึงความหมาย ของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะเป็นความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และ คุณลักษณะต่าง ๆ ที่ตนมีในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จในระดับใด ระดับหนึ่ง สมรรถนะแสดงออกทางพฤติกรรมการปฏิบัติที่สามารถวัดและประเมินผลได้ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะ และความสามารถอื่น ๆ ที่ช่วยให้ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน และมีองค์ประกอบของสมรรถนะเป็นไปตามที่ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562 ข : 11) ได้กำหนดองค์ประกอบของสมรรถนะได้ว่า สมรรถนะจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะ/เจตคติ (Attribute/Attitude) การประยุกต์ใช้ (Application) การกระทำ/การปฏิบัติ (Performance) งานและสถานการณ์ต่าง ๆ (Tasks/Jobs/Situations) ผลสำเร็จ (Success) ตามเกณฑ์ ที่กำหนด (Performance Criteria) นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับ โส สุเพีย (2557 : 151 - 152) ที่กล่าวว่า หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับพยัญชนะ สระ คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ อ่านออกเสียงตัวอักษร บอกความหมายของคำศัพท์ตามหมวดหมู่ เช่น คำศัพท์ หมวดสัตว์ บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว ห้องเรียน ตลาด อาหาร เครื่องดื่ม สิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น และสอดคล้องกับเอกสารหลักสูตรของโรงเรียนหนองตากงพิทยาคาร (2561 : 7) ซึ่งในเอกสารหลักสูตรระบุไว้ว่าการศึกษาภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารควรรักษาเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปของประเทศกัมพูชา อาทิ เช่น ภูมิประเทศ สถานที่ท่องเที่ยว พืชชุมชน สระภาษาเขมร การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม สามารถประสมพยัญชนะกับสระในภาษาเขมรได้ อย่างถูกต้อง และควรรักษาคำศัพท์ในบทสนทนา ครอบครัว ร่างกาย จำนวนนับ วัน เดือน ปี อาชีพ และปฏิบัติคำสั่งอย่างง่ายได้ถูกต้อง และสอดคล้องกับไพจิตตรี ภิรม (2555 : 1) ที่พบว่า สารสำคัญของหลักสูตร คือ การศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศกัมพูชา ลักษณะของ ภาษาเขมร เสียง คำและประโยคถ้อยคำของสำนวนที่ใช้โดยทั่วไป การขอบุคคลและอำนาจ การแนะนำตัว การกล่าวถึงบุคคลใกล้ชิดและเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง สิ่งของต่าง ๆ จำนวนนับ สี ขนาด ตำแหน่งสิ่งของ อาหาร เครื่องดื่ม การบอก วันเวลา การบอกทิศทาง สัตว์ การซื้อของ ภูมิประเทศและฤดูกาล สุขภาพอนามัย การท่องเที่ยว ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 120 - 200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม) พัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการฟังและการพูดภาษาเขมร

2. ผลการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งพบว่าหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ 1) รายละเอียดภาพรวมของหลักสูตร 2) แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ 3) สมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ 4) หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน 5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและการประเมินผล 8) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ 9) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง และหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบของหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จะพบว่าให้ความสำคัญกับสมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะสำคัญของหลักสูตรฐานสมรรถนะ ที่สุจิตรา ปทุมลังการ (2552 : 2 - 4) ได้กล่าวไว้ว่าหลักสูตรฐานสมรรถนะจะกำหนดผลการเรียนรู้อย่างชัดเจนว่าผู้เรียนสามารถทำอะไรได้เมื่อจบหลักสูตร ใช้มาตรฐานสมรรถนะเป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตร กำหนดเนื้อหา วางแผนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล ทำให้การเรียนการสอนเชื่อมโยงกับการประเมินผลและการรับรองคุณวุฒิ มีเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อใช้ในการประเมินผลผู้เรียนที่แน่นอน มาตรฐานสมรรถนะ เป็นข้อกำหนดความรู้ และทักษะ และนำความรู้และทักษะนั้น ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน โดยปฏิบัติงานให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชินินาถ สุขจันทร์ (2558 : 72 - 78) ที่พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะ ประกอบด้วย 1) แผนภาพหน้าที่ 2) แผนผังสมรรถนะ 3) รายละเอียดหลักสูตร 4) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 5) หน่วยสมรรถนะ 6) แบบทดสอบ และสอดคล้องกับสวนันท์ แดงประเสริฐ และภาพรรณ ขำทับ (2562 : 27) ที่พบว่า โครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ คุณลักษณะของรายวิชา บทเรียน โมดูล วิธีการสอนและการจัดการเรียนการสอน วิธีการประเมินและร่องรอยหลักฐานที่ต้องการ และผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งพบว่า กลุ่มของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเกณฑ์ และจำนวนของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 80 ขึ้นไป มีผลการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับผ่านนั้น เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ จะเน้นการให้นักเรียนได้ปฏิบัติ โดยมีชุดของเนื้อหา ความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะที่ต้องการ จึงทำให้สามารถลดเวลาเรียน เนื้อหาจำนวนมากที่ไม่จำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้เนื้อหาที่จำเป็นในระดับที่ลึกซึ้งขึ้น มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน

เกิดสมรรถนะในระดับชำนาญหรือเชี่ยวชาญ ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไปตามความถนัดและความสามารถของตน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562 ก : 5 - 6) จึงทำให้ผลการทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยมีผลการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับมลวิภา ภูตสนอง (2555 : 44) ซึ่งศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะระดับปริญญาตรีช่างตัดเย็บเสื้อผ้าพบว่าคะแนนของนักศึกษาหลังการเรียนด้วยโมดูลการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวัลลภ พัฒนพงศ์ (2555 : 112) ซึ่งศึกษาเรื่องการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมนักพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรมสมรรถนะอาชีพพบว่า ผลการประเมินภาคปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.13 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ไปใช้นั้น ควรให้ความยืดหยุ่นกับระยะเวลาในการนำหลักสูตรฐานไปใช้ ซึ่งสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียนและ โครงสร้างหลักสูตรในแต่ละสถานศึกษานั้น ๆ
2. ในระหว่างการใช้หลักสูตร นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ง่าย แต่อาจต้องให้ระยะเวลาให้นักเรียนมากขึ้นในการฝึกพูดออกเสียง และในโอกาสต่อไป ควรเพิ่มเติมการฝึกทักษะในการเขียนตัวอักษรภาษาเขมรให้แก่ให้นักเรียนให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารให้ครอบคลุมทุกระดับชั้น
2. ควรวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ต่อไป
3. ควรวิจัยเพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป